

ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਰੰਗਾਈ, ਬਲੀਚਿੰਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਵੂਲਨ
ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਹਨ ਜੀ.ਆਰ. ਕਾਲਕਰਨੀ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ (1), ਅਤੇ ਡੀ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ, ਟੈਕਸਟਾਈਲ
ਕੋਰਟ ਪ੍ਰੈਸ ਜੌਬ ਬ੍ਰਾਂਚ ਸਲੇਮ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ (2)। ਇਹ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਮਿੱਲਾਂ
ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਜੀਤਮਲ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3) ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ
ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਜੋ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ, ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਭਿੰਨ ਹੋਣਾ ਜਿਸ ਨੇ ਅਥਾਰਟੀ,
ਜੀ.ਆਰ. ਕਾਲਕਰਨੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (1) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ
ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਦੁਆ, ਜੇ.
ਪੰਜਾਬ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ
ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ। ਮੌਜੂਦਾ
ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ
ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ
ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਅੱਗੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.

ਅਮੁਲਿਆ ਕੁਮਾਰ ਤਾਲੁਕਦਾਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 342-ਡੀ 1958।

ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ (ਖੜਗਪੁਰ) ਐਕਟ (1956 ਦਾ ਐਲ.ਆਈ)—ਸੈਕਸ਼ਨ 5-ਕੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ 1959
ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ -ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) -ਧਾਰਾ 309 ਅਤੇ 310- ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਸੰਬਰ, 9

ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਬਾਰ-ਅਨੁਸੂਚੀ VII, ਸੂਚੀ I, ਐਂਟਰੀ 70—ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਐਮ.ਪੀ. 45

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਮੈਡ. 980

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਐਮ.ਪੀ. 37

ਹੈਲਡ, ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ (ਖੜਗਪੁਰ) ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਗਠਜੋੜ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਥੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਥੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਹੈਲਡ, ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ (ਖੜਗਪੁਰ) ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 70 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 310 ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਚੁਣਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 309 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ

ਲਈ ਉਪੋਕਤ ਅ VOL. XIII]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੁਛੇਦ ਦੇ

ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਵਿਜ਼ਿਟਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 9 ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ: -

- (i) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਿ ਮੈਡਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ (ਖੜਗਪੁਰ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ।
- (ii) ਅਜਿਹੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
- (iii) ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ (ਖੜਗਪੁਰ) ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (iv) ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ।
- (v) ਲਾਗਤਾਂ।
- (vi) ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ; ਡਿਊਟੀ ਬੰਧਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਸਾਧਨ ਗੁਪਤਾ, ਏ.ਪੀ. ਚੈਟਰਜੀ, ਕੇ.ਆਰ. ਚੌਧਰੀ, ਕੇ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ।
ਸਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.—ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1958 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 342-ਡੀ, ਅਤੇ 1958 ਦੇ ਨੰਬਰ 343-ਡੀ ਦਾ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ।

ਅਮੁਲਿਆ ਕੁਮਾਰ ਤਾਲੁਕਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ (ਖੜਗਪੁਰ) ਐਕਟ, 1956, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਖੜਗਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਚਪੜਾਸੀ (ਜਨਰਲ ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ) (ਨਾਨ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਕਲਾਸ IV) ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ, ਖੜਗਪੁਰ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, - ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੇ ਤਹਿਤ। 14 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ, ਖੜਗਪੁਰ, ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇਕ ਹੋਰ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 30-1/2-35 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਦਫਤਰੀ ਚਪੜਾਸੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 30 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਮੀਆ ਕਾਂਤਾ ਦੱਤਾ, ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 23 ਦਸੰਬਰ, 1942 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਸੰਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 8 ਜੂਨ, 1950 ਤੋਂ ਅਸਥਾਈ ਅੱਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਚ, 1951 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਤੋਂ 160 ਤੋਂ 450 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਉਸ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਐਕਟ 15 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਐਕਟ ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ, ਖੜਗਪੁਰ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ:-

“5. (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜਗਪੁਰ ਸਥਿਤ ਭਾਰਤੀ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਸੰਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੱਕ, ਉਸੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਛੁੱਟੀ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੰਸਥਾ, ਵਿਜ਼ਟਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤਬਦੀਲੀ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ।

(3) ਖੜਗਪੁਰ ਵਿਖੇ ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸਦਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸੀ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ

ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਢੁਕਵੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਅਮੁਲਿਆ ਤਹਿਤ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 12 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕੁਮਾਰ ਗਿਆ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਤਾਲੁਕਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵੀ. ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਰਿੱਟਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਲਈ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਧਨ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਮਨਾਹੀ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਝੂਠੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਧਨ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਦਉੱਨਤੀ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਰਸਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਆਦਿ 'ਤੇ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 310 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ 'ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ' ਵਜੋਂ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL. XIII ਇਹ ਵੀ

ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ 1 (ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ) ਵਿੱਚ ਐਟਰੀ 70 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਦ ਕੇਂਦਰੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਆਰਟੀਕਲ 310 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ

ਅਮੁਲਿਆ
ਕੁਮਾਰ
ਤਾਲੁਕਦਾਰ
ਵੀ.

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ
ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਆਦਿ ਦਾ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਯੂਨੀਅਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 242 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 309 ਅਤੇ ਸੂਚੀ I (ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ) ਦੀ ਐਂਟਰੀ 70 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ 309 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਾਰਜਕਾਲ, ਇੱਕੋ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਛੁੱਟੀ, ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 310 ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਤਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ "ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਵਾਏ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਰੈਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 311 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਲੇਖ ਹਨ ਜੋ ਹੋਰ ਦਫਤਰਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 314 ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਊਨ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਨੁਛੇਦ 148 ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੰਪਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਆਡੀਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 124 ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਰਟੀਕਲ 217, ਆਦਿ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 309 ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜ਼ 70 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 310 ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਚੁਣਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 309 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਵਿਜ਼ਟਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 9 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀਆਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

ਅਮੁਲਿਆ
ਕੁਮਾਰ
ਤਾਲੁਕਦਾਰ
ਵੀ.
ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ
ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.

ਅਮੁਲਿਆ
ਕੁਮਾਰ
ਤਾਲੁਕਦਾਰ
ਵੀ.
ਯੂਨੀਅਨ
ਆਫ ਇੰਡੀਆ
ਅਤੇ ਹੋਰ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

ਉੱਪਰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ (ਖੜਗਪੁਰ) ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸਹਾਇਕ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਜੋ ਦਬਾਈ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਵਾਲਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀਆਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ III ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 129 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਭਿੰਨਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਠਜੋੜ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ

ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਥੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਆਰ. ਤੇਂਡੋਲਕਰ, ਆਦਿ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਝ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਇਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੁਕਵੇਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ।

ਅਮੁਲਿਆ
ਕੁਮਾਰ
ਤਾਲੁਕਦਾਰ
ਵੀ.
ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ
ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.

ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।
ਆਰ.ਐਸ.

ਫੁਲ ਬੈਂਚ।

ਅੱਗੇ ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.ਜੇ.

ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਮੇਜਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਆਰ.ਐਲ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ- 78 ਆਫ 1957।

ਪੰਜਾਬ ਐਲੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਡ ਐਕਟ (1900 ਦਾ XIII)— ਧਾਰਾ 14- ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦੁਆਰਾ

1959

ਦਸੰਬਰ, 10

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਐਸ.ਸੀ. 538

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।